

Sygn. akt I C 1482/15

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO w SR Iwona Kizerwetter - Kramarz

Protokolant Karolina Tokarczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 października 2015 roku w W.

sprawy z powództwa Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) w m.st (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę :

1. zasądza od M. K. na rzecz Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) w m.st (...) Sp. z o.o. w W.

kwotę złotych 1058,40 (tysiąc pięćdziesiąt osiem 40/100) wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty złotych 211,68 od dnia 20 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;

- od kwoty złotych 423,36 od dnia 22 maja 2013 roku do dnia zapłaty;

- od kwoty złotych 211,68 od dnia 22 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty;

- od kwoty złotych 211,68 od dnia 20 lipca 2013 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od M. K. na rzecz Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) w m.st (...) Sp. z o.o. w W. kwotę złotych 227,00 tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 1482/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 stycznia 2015 roku powód Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w m. st. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł przeciwko pozwanemu S. K. o zasądzenie kwoty 1.058,40 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 211,68 zł. od dnia 20 kwietnia do dnia zapłaty, od kwoty 423,36 zł. od dnia 22 maja 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 211,68 zł. od dnia 22 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 211,68 zł. od dnia 20 lipca 2013 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wyjaśnił, iż pozwany zawarł z powodem umowę na wywóz odpadów stałych z terenu posesji przy ul. (...) w W.. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Za wykonane usługi pozwany zobowiązał się regulować należności w terminach wskazanych na poszczególnych fakturach VAT. Pomimo pisemnych wezwań do zapłaty pozwany do chwili obecnej nie uregulował dochodzonych należności / k. 1-5/.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 25 lutego 2015 roku w sprawie sygn. akt VI Nc-e 190833/15, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił w całości dochodzone powództwo / k. 7/.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany S. K. zaskarżył powyższy nakaz zapłaty w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł, iż nie zgadza się z żądaniem / k. 10-13/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 stycznia 2008 roku w W. pomiędzy S. K. jako Zleceniodawcą a Miejskim Przedsiębiorstwem (...) w m. st. (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jako Zleceniobiorcą została zawarta umowa nr (...) na wywóz odpadów. Przedmiotem umowy był wywóz przez Zleceniobiorcę odpadów: komunalno-bytowych o kodzie(...), wielkogabarytowych o kodzie (...) zbieranych selektywnie: papieru (kod (...)), tworzywa sztucznego (kod (...)), szkła ((...)) lub zbieranych łącznie w pojemniku surowcowym (kod (...)), gruzu o kodzie ((...)), nieczystości płynnych o kodzie (...). Adres, rodzaj usługi, liczbę pojemników (kontenerów), częstotliwość i ceny jednostkowe wywozu odpadów określał załącznik Nr 1, stanowiący integralną część umowy. Przez odpady podlegające wywozowi należało rozumieć odpady wyszczególnione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 roku w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. z 2001 r., Nr 112, poz. 1206). Usługi świadczone były przez Zleceniobiorcę zgodnie z obowiązującym regulaminem utrzymania porządku i czystości na terenie gminy, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2005 r., Nr 236, poz. 2008). (§ 1 ust. 1, 3).

Zapłata należności za wykonanie usług miała być dokonywana przez Zleceniodawcę po zakończeniu każdego miesiąca, w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury przez Zleceniobiorcę, na konto Zleceniobiorcy podane na fakturze. Zleceniodawca upoważniał Zleceniobiorcę do wystawienia faktur VAT bez podpisu Zleceniodawcy, o ile taki obowiązek wynikał z obowiązujących przepisów prawa. Faktura miała być przesyłana na wskazany adres do korespondencji Zleceniodawcy. W przypadku zastrzeżeń do jakości wykonywanej usługi, Zleceniodawca zobowiązany był do zawiadomienia o tym fakcie Zleceniobiorcy, nie później niż w terminie do 3 dni od dnia, w którym usługa winna być wykonana, zaś w przypadku, gdy reklamacja dotyczyła treści bądź wysokości faktury – w terminie 3 dni od dnia jej otrzymania Zleceniobiorca zobowiązywał się do rozpatrzenia reklamacji Zleceniodawcy w terminie do 14 dni roboczych (§ 5 ust. 1, 3, 4, 5, 7).

Niniejsza umowa została zawarta na czas nieokreślony, od dnia 1 stycznia 2008 roku. W przypadku zwłoki z zapłatą za wykonaną usługę, Zleceniobiorca mógł obciążyć Zleceniodawcę odsetkami ustawowymi (§ 7 ust. 1, 5) / dowód: k. 29-30v. – umowa na wywóz odpadów wraz z załącznikiem nr 1/.

W dniu 5 kwietnia 2013 roku Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w m. st. (...) Sp. z o.o. wystawiła na rzecz S. K. fakturę VAT nr (...) za wywóz odpadów komunalnych z posesji przy ul. (...) w W. w okresie od 1 marca 2013 roku do 31 marca 2013 roku na kwotę 211, 68 zł. z terminem płatności faktury oznaczonym na dzień 19 kwietnia 2013 roku / dowód: k. 31 – faktura VAT z dnia 5 kwietnia 2013 roku/.

W dniu 7 maja 2013 roku Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w m. st. (...) Sp. z o.o. wystawiła na rzecz S. K. fakturę VAT nr (...) za wywóz odpadów komunalnych z posesji przy ul. (...) w W. w okresie od 1 kwietnia 2013 roku do 30 kwietnia 2013 roku na kwotę 423, 36 zł. z terminem płatności faktury oznaczonym na dzień 21 maja 2013 roku / dowód: k. 32 – faktura VAT z dnia 7 maja 2013 roku/.

W dniu 7 czerwca 2013 roku Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w m. st. (...) Sp. z o.o. wystawiła na rzecz S. K. fakturę VAT nr (...) za wywóz odpadów komunalnych z posesji przy ul. (...) w W. w okresie od 1 maja 2013 roku do 31 maja 2013 roku na kwotę 211, 68 zł. z terminem płatności faktury oznaczonym na dzień 21 czerwca 2013 roku / dowód: k. 33 – faktura VAT z dnia 7 czerwca 2013 roku/.

W dniu 5 lipca 2013 roku Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w m. st. (...) Sp. z o.o. wystawiła na rzecz S. K. fakturę VAT nr (...) za wywóz odpadów komunalnych z posesji przy ul. (...) w W. w okresie od 1 czerwca 2013 roku do 30 czerwca 2013 roku na kwotę 211, 68 zł. z terminem płatności faktury oznaczonym na dzień 19 lipca 2013 roku / dowód: k. 34 – faktura VAT z dnia 5 lipca 2013 roku/.

Pismem z dnia 14 listopada 2013 roku, doręczonym w dniu 25 listopada 2013 roku, Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w m. st. (...) Sp. z o.o. wezwała S. K. do zapłaty należności wynikających z w/w faktur VAT w kwocie 1.058,40 zł. wraz z odsetkami w kwocie 62,36 zł. i kosztami wezwania w kwocie 5,65 zł., w łącznej kwocie 1.126,41 zł. / dowód: k. 35-36 – wezwanie do zapłaty wraz potwierdzeniem odbioru/.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wszechstronnej analizy akt sprawy, na które złożyły się dokumenty wskazane i opisane w treści, co do autentyczności których Sąd nie miał żadnych wątpliwości i które to nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Zebrane dowody stanowiły wystarczającą podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z przepisem art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. W myśl przepisu § 2 cytowanego przepisu świadczenie może polegać na działaniu albo na zaniechaniu.

Bezspornymi okolicznościami w niniejszej sprawie były: zawarcie umowy o wywóz nieczystości pomiędzy stronami procesu oraz wystawienie przez Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w m. st. (...) Sp. z o.o. faktur VAT obciążających pozwanego. Pozwany poza zajęciem stanowiska w sprzecznie od nakazu zapłaty, iż nie zgadza się z żądaniem pozwu, nie kwestionował powyższych okoliczności, jaki i roszczenia czy to do zasady czy do wysokości.

Przepis art. 353 k.c., określając pojęcie zobowiązania, wskazuje, że jest to stosunek prawny między podmiotem uprawnionym, wierzycielem a podmiotem zobowiązanym, dłużnikiem, natomiast treścią tego stosunku są uprawnienia wierzyciela i skorelowane z nimi obowiązki dłużnika. Uprawnienia wierzyciela sprowadzają się do możliwości żądania od dłużnika świadczenia, a obowiązki dłużnika polegają na spełnieniu tego świadczenia i tym samym zaspokojeniu interesu wierzyciela.

Najistotniejszym elementem każdej wierzytelności jest przysługujące wierzycielowi uprawnienie do żądania od dłużnika świadczenia, które przybiera postać roszczenia, gdy strony stosunku są już indywidualnie oznaczone, a samo świadczenie skonkretyzowane.

Zgodnie z zasadą kontryktoryjności postępowania cywilnego to na stronach ciąży obowiązek przedstawienia materiału dowodowego, pozwalającego poczynić ustalenia faktyczne, z których strony wywodzą określone skutki prawne. Nie jest rzeczą sądu zarządzanie dochodzenia w celu uzupełnienia twierdzeń stron i wykrycia środków, pozwalających na ich udowodnienie / wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 7 sierpnia 2014 roku, sygn. I ACa 211/14, opubl. Lex 1506245/.

Obowiązkiem powoda jest przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c.) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.). Wszystkie okoliczności faktyczne doniosłe dla rozstrzygnięcia sprawy i składające się na podstawę faktyczną rozstrzygnięcia muszą mieć oparcie w dowodach przeprowadzonych w toku postępowania, o ile nie są objęte zakresem faktów przyznanych przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości (art. 229 k.p.c.) oraz co do faktów niezaprzeczonych (art. 230 k.p.c.) / wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 listopada 2014 roku, sygn. akt I ACa 677/14, opubl. LEX nr 1621085/.

Mając na uwadze, iż zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach, zaś powód uczynił zadość temu obowiązkowi przedstawiając załączone do pozwu dokumenty oraz okoliczność, że samo twierdzenie pozwanego, iż nie zgadza się z żądaniem powoda nie stanowiło dowodu, a ponadto uwzględniając ustalone okoliczności, tj. że strony procesu wiązała umowa o wywóz odpadów oraz niespełnienie przez

pozwanego świadczenia pieniężnego wynikającego z obowiązku uregulowania należności za usługi świadczone przez Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w m. st. (...) Sp. z o.o., wytoczone powództwo, na zasadzie przepisu art. 353 k.c. w zw. z art. 627 k.c. podlegało uwzględnieniu w całości.

Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.).

Prawidłowość zachowania się dłużnika w wykonaniu zobowiązania jest oceniana z uwagi na czas, w którym zobowiązanie powinno zostać wykonane. Termin wykonania świadczenia jest w tej sytuacji rozumiany jako ostatni dzień, w którym najpóźniej świadczenie powinno zostać spełnione przez dłużnika wg treści zobowiązania. Moment ten jest zawsze dniem poprzedzającym dzień wymagalności.

Z uwagi na wskazane terminy płatności poszczególnych faktur oraz ich bezskuteczny upływ, Sąd na mocy przepisu art. 481 § 1 k.c. orzekł o odsetkach ustawowych.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 kpc, statuującym zasadę odpowiedzialności za wynik sporu w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 461 z późn. zm.). Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyła się opłata od pozwu w kwocie 30 zł., wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 180 zł. oraz opłata od pełnomocnictwa a w kwocie 17 zł.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.